

РЕШЕНИЕ

№ 8210

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4144** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от В. Й. И. от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. П. П., срещу решение № ППН-01-145/22 г. от 04.04.2023 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което на основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) жалбата на В. Й. И. срещу „Първа инвестиционна банка” АД („ПИБ” АД) в качеството му на администратор на лични данни, е обявена за неоснователна и недоказана и е оставена без уважение. С жалбата се твърди, че при постановяване на решението на КЗЛД са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да ѝ присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Първа инвестиционна банка” АД със седалище и адрес на управление в [населено място], в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Иска същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

На 09.09.2020 г. жалбоподателката В. Й. И. е била упълномощена с нотариално заверено пълномощно от вуйчо си В. Г. Т. да го представлява пред различни държавни и обществени институции, в това число пред „ПИБ” АД с право да тегли и получава личната му пенсия. Според И., през м. януари 2022 г. е получила обаждане, а впоследствие и съобщение в платформата за изпращане на съобщения „Messenger” от сина на В. Т. и неин братовчед – Г. Т.. При обаждането Г. Т. я уведоми, че е посетил офиса на „ПИБ” АД в [населено място], където „чрез връзки” получил достъп до пълномощното, дадено ѝ от В. Т., в което фигурирали личните ѝ данни в обем: три имена, ЕГН, постоянен адрес и номер на лична карта. В „Messenger” Г. Т. ѝ изпратил и снимка на пълномощното. При това В. И. изпитала силен страх и притеснение, тъй като с братовчед ѝ били в силно влошени взаимоотношения, а той узнал адреса ѝ. На другия ден жалбоподателката посетила офиса на банката, откъдето, според твърденията ѝ, не отрекли, че са предоставили пълномощното на Г. Т. като се оправдали с голямата му настоятелност. В. И. подаде жалба пред КЗЛД срещу „ПИБ” АД за нарушение, изразяващо се в нерегламентирано предоставяне на личните ѝ данни. Към жалбата си В. И. е приложила два броя заверени копия от нотариално заверени: констативен протокол от 25.01.2022 г., 14.30 ч., съдържащ части от разговор от платформата за изпращане на съобщения „Messenger” на И. с лице на име Galin и констативен протокол от 25.01.2022 г., 15.00 ч., съдържащ части от разговор с показване на снимки от платформата за изпращане на съобщения „Messenger” на И. с лице на име Galin.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на КЗЛД произтичат от разпоредбите на чл.10, ал.1 от ЗЗЛД, съответно от чл.57, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 от ЗЗЛД мнозинство.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника), приет на

основание чл.9, ал.2 от ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019г. За образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и „Първа инвестиционна банка” АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Общия регламент относно защита на данните. На 16.11.2022 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за редовна и допустима. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. Такова е проведено на 22.02.2023 г. При разглеждане на спора, КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата в съответствие с чл.9, ал.3 от ЗЗЛД и чл.8, ал.7 от Правилника.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД определят правилата за защита на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, както и определенията за употребяваните понятия. Съгласно чл.4, т.1 от Регламента, „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Под обработване на лични данни се разбира всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване (чл.4, т.2 от Регламента).

Определението за „администратор“, с изключение на администратора по Глава осма от ЗЗЛД, е дадено в чл.4, т.7 от Регламента, към който препраща към §1, т.2 от ДР на ЗЗЛД. Според него, „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Понятието „обработващ лични данни“ според чл.4, т.8 от Регламента означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Според т.12 на чл.4, „нарушение на сигурността на лични данни“ означава нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин.

Съгласно чл.5, ал.1, б.,„е” личните данни следва да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита

срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

От така очертаната правна уредба следва извод, че личните данни трябва да бъдат обработвани по начин, който гарантира ниво на сигурност, както и защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване, като се прилагат подходящи технически и организационни мерки. Като администратор на лични данни „ПИБ“ АД следва да има адекватна оценка на риска за сигурността на личните данни, които му се предоставят. В случая, не може да се приеме, че от страна на банката не е осигурено подходящото ниво на сигурност и не са взети необходимите технически и организационни мерки за защита при обработването на личните данни на физически лица, с което да е нарушен Регламент 2016/679.

Правилно КЗЛД е приела, че от приложените към жалбата констативни протоколи за удостоверяване на снимки на части от разговор в платформата „Messenger“ може да се установи единствено, че е воден разговор с лице на име Galin. Това обаче по никакъв начин не удостоверява дали действително този разговор е воден с Г. Т.. От снимката, на която се твърди, че е на пълномощното, не може да се разчете съдържанието на снимания документ. По този начин не може да се направи категоричен извод, че пълномощното, по силата на което В. Т. е предоставил на В. И. права да тегли и получава личната му пенсия, е предоставено на трето лице – Г. Т., който е син на В. Т. и братовчед на В. И. именно от банката, предвид близките родствени отношения между И. и Г. Т.. По делото остана недоказано, че именно от офиса на „Първа инвестиционна банка“ АД в [населено място] е предоставено пълномощното, съдържащо личните данни на жалбоподателката, на трето лице.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК в полза на ответника и на заинтересованата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лв. за всеки един от тях, определени съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на В. Й. И. срещу решение № ППН-01-145/22 г. от 04.04.2023 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА В. Й. И. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Й. И. с ЕГН [ЕГН] да заплати на „Първа инвестиционна банка“ АД с ЕИК[ЕИК] сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия:

